

16. července

SLAVNOSTNÍ PŘIPOMÍNKA PANNY MARIE KARMELSKÉ

SLAVNOST

Písmo svaté vyzdvihuje pohoří Karmel jako symbol krásy a dějiště Eliášova zápasu o čistotu víry Izraele v živého Boha. Na těchto místech se koncem 12. století zformovalo společenství poustevníků, kteří si uprostřed cel postavili kapli a zasvětili ji Panně Marii, proto se jim začalo říkat Bratři blahoslavené Panny Marie z hory Karmel. Mariin patronát pro ně znamenal osobní odevzdání se a službu Panně Marii, a zároveň Mariinu ochranu a prostřednictví, skrze něž dostávají od Boha všechno dobré. Znamením zasvěcení se Panně Marii a přidružení k rodině Karmelu se v průběhu dějin stal škapulíř. Liturgicky se svátek začal slavit od 14. století nejprve v Anglii a postupně v celém Řádu dne 16. července. Na začátku 17. století generální kapitula prohlásila tento den hlavním vlastním svátkem Řádu, v roce 1726 byla oslava Panny Marie Karmelské rozšířena na celou církev. „V Panně Marii, Matce Boží a vzoru církve, nacházejí karmelitáni dokonalý obraz všeho toho, čím sami touží a doufají být. Když se na ni díváme a žijeme duchovní život v důvěrném spojení s ní, učíme se stát před Bohem a spolu jako bratři Páně. Maria skutečně žije uprostřed nás jako Matka a jako Sestra, pozorná k našim potřebám, a společně s námi očekává a doufá, raduje se i trpí.“ (Konstituce, čl. 27)

První nešpory

HYMNUS+ (nápěv č. 9)

Flos Carmeli,
vitis florigera,
splendor caeli,
Virgo puerpera
singularis.

Mater mitis,
sed viri nescia,
Carmelitis
esto propitia,
stella maris.

Karmelská jsi
růže, réva sladká,
plná krásy,
Panna a přec Matka,
naše Paní.

Matko milá,
čistý květe Boží,
tys vždy byla
spásnou hvězdou v moři,
zůstaň s námi.

Radix Jesse
germinans flosculum,
nos adesse
tecum in saeculum
patiaris.

Růže z Jesse,
z které kvítek raší,
modlíme se,
buď vždy Matkou naší,
jež nás chrání.

Inter spinas
quae crescis liliium,
serva puras
mentes fragilium,
tutularis.

Liliová
kráso mezi trny,
stvoř v nás nová
srdce bez poskvrny,
chraň je v dlani.

Armatura
fortis pugnantium,
furunt bella,
tende praesidium
scapularis.

Mocná zbrani,
když nastanou boje,
kéž nás chrání
škapulíře tvoje
bez ustání.

Per incerta
prudens consilium,
per adversa
juge solatium
largiaris.

Východisko
z nejistot nám dáváš,
klidné místo
pro nás vyhledáváš,
léčíš rány.

Mater dulcis,
Carmeli Domina,
plebem tuam
reple laetitia
qua bearis.

Jsi nám Matka,
Karmelská jsi Paní,
o svá sladká
rajská radování
děl se s námi.

Paradisi
clavis et janua,
fac nos duci
quo, Mater, gloria
coronaris.

Zemskou poutí
veď nás, cesto pravá
v ráj, kde jsou ti
koruna a sláva
Bohem dány.

Nebo:

Nad mořem mrak jak lidská dlaň,
ač v celé zemi sucho ještě,
prorokův hlas však velí: vstaň,
je slyšet hukot deště.

Děšť milosti je znamení,
naději lidem vrací zase,
voda smrt v život promění,
zrodí nás k nové kráse.

Ten oblak jsi ty, Panno, též
i požehnaná nade všemi,
skrz tebe Kristus jako děšť
přišel dát život zemi.

Krásná jsi Matka v dětech svých,
vznešená Paní na Karmelu,
za tebe Otce v nebesích
chválíme, za nádheru.

1. ant. Pohleď na své syny, shromážděné od východu slunce
až na jeho západ slovem Svatého, jak se radují z Boha.

Žalmy a kantikum ze společných textů o Panně Marii.

2. ant. Ty jsi sláva Jeruzaléma, ty jsi radost Izraele, ty jsi čest
našeho lidu.

3. ant. Budeš se radovat ze svých synů, protože v tobě budou
požehnání a shromáždění od Hospodina.

KRÁTKÉ ČTENÍ

Zj 11,19a; 12,1

Boží chrám v nebi se otevřel a ukázala se v něm archa jeho
úmluvy. Pak se objevilo na nebi veliké znamení: žena oděná
sluncem, s měsícem pod nohama a s korunou z dvanácti
hvězd kolem hlavy.

ZPĚV PO KRÁTKÉM ČTENÍ

O. Ó, jak jsi krásná, * Panno Maria. Ó, jak jsi.

V. Tvoje tvář je plna půvabu, * Panno Maria. Sláva Otci. Ó, jak jsi.

Antifona ke kantiku Panny Marie

Svatá Boží Rodičko, slávo hory Karmelu, odívej svými ctnostmi tobě zasvěcený lid a vysvobod' jej od všeho nebezpečí.

PROSBY

Chvalme Boha, všemohoucího Otce, který nám dnes dopřává radovat se ze slavnosti Panny Marie Karmelské, a s vděčností k němu volejme:

Na přímluvu Matky a ozdoby Karmelu, vyslyš nás!

Tys ústy proroků mluvil o vznešené Dceři síónské, předobrazu Panny Marie,

— dopřej církvi, aby se Marii připodobňovala, a stávala se tak nástrojem spásy pro všechny národy.

Tys ze svého lidu vyvolil karmelskou rodinu a ozdobil ji vznešeným jménem Panny Marie,

— dopřej nám, abychom Marii věrně sloužili a žili v trvalé poslušnosti Ježíši Kristu.

Tys svěřil všechny lidi Mariinu mateřskému srdci,

— dej, abychom s její pomocí neustále hledali tvou tvář a velkodušně pracovali pro spásu lidí.

Tys nás povolal, abychom jednomyslně setrvali v modlitbách spolu s Marií, Ježíšovou Matkou,

— dej, ať máme jedno srdce a jednu duši.

Tys slíbil spásu tomu, kdo vytrvá až do konce,

— na přímluvu Panny Marie dej našim zemřelým bratřím a sestrám jíst s radostí ovoce ze stromu života, který je v Božím ráji.

Otče náš.

Závěrečná modlitba jako v ranních chválách.

Uvedení do první modlitby dne

Ant. Připomínejme si dobrodiní Panny Marie, Matky Karmelu, a radujme se v Pánu.

Modlitba se čtením

HYMNUS+ (nápěv č. 6)

Ó, hvězdo jitřní, slyš bloudících hlasy,
na cestě úzké sviť nám s nebes šíře,
přijmi zpěv díků za znamení spásy:
dar škapulíře.

S něhou a láskou, jaké rovno není,
pod srdcem svým, kde rostlo Jezulátko,
život předáváš novým pokolením,
Karmelu Matko.

Prosby svých dětí za své bereš, Panno,
ať jejich krůčky vždy tvá přízeň chrání,
pod pláštěm tvým kéž místo je jim přáno,
Karmelu Paní.

Rosou své krásy svaž karmelské kraje,
ó, Paní místa, pečuj o zahradu,
ať květem skví se, v plodech lásky zraje,
Patronko Řádu.

Na naší pouti vypros smilování,
v hodině smrti pomoz, Panno čistá,
odhodit vše, co milovat nám brání,
a spatřit Krista.

Trojici svaté, jež tě učinila
Karmelu Matkou, věčná chvála patří,
zůstávej s námi, Přímluvkyně milá,
Sestro svých bratří. Amen.

Nebo: (nápěv č. 3)

Tys, Panno, nebe královnou,
jež Karmel plní radostí.
Slyš naši chválu upřímnou
a zahrň nás svou milostí.

Ať srdce naše zpívá ti,
vždyť hřeje ho tvá dobrota
a Karmel celá staletí
díky tvé péči rozkvétá.

Jsi přímlyvkyní laskavou,
jež k prosbám našim sklání se.
Buď pro nás hvězdou zářivou
a ukaž cestu ke spáse.

Od dětí svých se nevzdaluj
a rosu Ducha skanout nech,
jí duše naše zavlažuj,
ať voní květy ctností všech.

Svou láskou plnou něžnosti,
jež může všechno obnovit,
nás naplň a veď do vlasti,
ať smíme věčně s tebou být.

Ať všechno tvorstvo Boha ctí,
že korunu ti slávy dal
a Karmel navždy svěřil ti,
by v tobě matku nalézal.

ŽALMY

1. ant. Kdo smí vystoupit na Hospodinovu horu, kdo smí stát na jeho svatém místě? Ten, kdo má nevinné ruce a čisté srdce.

Žalm 24 (23)

Hospodinu náleží země i to, co je na ní, *
svět i ti, kdo jej obývají.

Neboť on jej založil nad moři, *
upevnil ho nad proudy vod. –

Kdo smí vystoupit na Hospodinovu horu, *
kdo smí stát na jeho svatém místě?

Ten, kdo má nevinné ruce a čisté srdce, †
jehož duše nebaží po marnosti, *
kdo svému bližnímu křivě nepřísahá.

Ten přijme požehnání od Hospodina, *
odměnu od Boha, svého spasitele.

To je pokolení těch, kdo po něm touží, *
kdo hledají tvář Jakubova Boha. –

Zdvihněte, brány, své klenby, †
zvyšte se, prastaré vchody, *
ať vejde král slávy!

Kdo je ten král slávy? †
Silný a mocný Hospodin, *
Hospodin udatný v boji.

Zdvihněte, brány, své klenby, †
zvyšte se, prastaré vchody, *
ať vejde král slávy!

Kdo je ten král slávy? †
Hospodin zástupů, *
on je král slávy!

Ant. Kdo smí vystoupit na Hospodinovu horu, kdo smí stát na jeho svatém místě? Ten, kdo má nevinné ruce a čisté srdce.

2. ant. Přivedu je na svou svatou horu a dám jim radost ve svém domě modlitby.

Žalm 46 (45)

Bůh je naše útočiště a síla, *
osvědčil se jako nejlepší pomocník v nouzi.

Proto se nebojíme, i kdyby se kácela země, *
i kdyby se hory řítily do hlubin moře.

Ať se bouří moře, pění jeho vody, *
ať se třesou hory, když se moře vzdouvá,

s námi je Hospodin zástupů, *
Bůh Jakubův je naší tvrzí. —

Proudy bystřin jsou k radosti Božímu městu, *
přesvatému stánku Nejvyššího,
Bůh je v jeho středu, nepohne se, *
od časného jitra ho Bůh bude chránit.
Národy se bouřily, říše se bortily; *
tu zahřměl svým hlasem, země se rozplynula.

S námi je Hospodin zástupů, *
Bůh Jakubův je naší tvrzí. —

Pojďte, pozorujte Boží skutky, *
které učinil k úžasu země.
Zamezuje války až po samé hranice světa, *
láme luky, přeráží oštěpy a štíty pálí ohněm.

Přestaňte a uznejte, že já jsem Bůh, *
převyšuji národy, převyšuji svět.

S námi je Hospodin zástupů, *
Bůh Jakubův je naší tvrzí.

Ant. Přivedu je na svou svatou horu a dám jim radost ve svém domě modlitby.

3. ant. Budete-li mě skutečně poslouchat a mou smlouvu zachovávat, budete mým vlastnictvím mezi všemi národy.

Žalm 98 (97)

Zpívejte Hospodinu píseň novou, *
neboť učinil podivuhodné věci.
Vítězství je dílem jeho pravice, *
jeho svatého ramene.
Hospodin uvedl ve známost svou spásu, *
před zraky pohanů zjevil svou spravedlnost.
Rozpomenul se na svou dobrotu a věrnost *
Izraelovu domu;
všechny končiny země uzřely *
spásu našeho Boha. —

Jásejte Hospodinu, všechny země, *
 radujte se, plesejte a hrejte!
 Hrejte Hospodinu na citeru, *
 na citeru a s doprovodem zpěvu,
 za hlaholu trub a rohů, *
 jásejte před králem Hospodinem! –

Zahuč, moře, a vše, co je naplňuje, *
 svět i všichni, kdo jej obývají.
 Řeky, tleskejte rukama, *
 hory, spolu zajásejte
 před Hospodinem, že přišel, *
 že přišel, aby spravoval zemi,
 aby spravoval svět ve spravedlnosti *
 a národy podle práva.

Ant. Budete-li mě skutečně poslouchat a mou smlouvu zachovávat, budete mým vlastnictvím mezi všemi národy.

V. Uvedl jsem vás do země Karmelu,

O. abyste jedli její ovoce a její plody.

PRVNÍ ČTENÍ +

Z knihy proroka Izaiáše

35,1-10; 61,8-11

Bude obdařena nádherou Libanonu

Zaraduje se vyprahlá step, jak lilie zajásá a vykvete poušť. Bujně vykvete, zajásá, zaplesá, zavýská. Bude obdařena nádherou Libanonu, krásou Karmelu a Šaronu. Můj národ uvidí slávu Hospodina, vznešenost našeho Boha. Posilněte skleslé ruce, ochablá kolena upevněte! Malomyslným řekněte: „Vzmužte se, nebojte se! Hle, Bůh váš přináší odvetu, odplatu božskou! On sám přijde a spasí vás!“ Tehdy se otevřou oči slepých, odemknou se uši hluchých. Tu poskočí chromý jak jelen a zaplesá jazyk němého, neboť na stepi vyprýští vody, potoky na poušti. Vyprahlá země se změní v rybník a žíznivá půda v prameny vod. V peleších, kde dříve sídlili šakalové, budou houštiny rákosu a sítí. Bude tam stezka a cesta, bude se nazývat „cestou svatou“; nepůjde po ní nečistý, bude jim

cestou přímou, ani bezradní na ní nezabloudí. Nebude tam lev, dravá zvěř na ni nevstoupí, ani se tam neukáže; jen vysobození po ní půjdou. Vráti se ti, které vykoupil Hospodin, s jásotem přijdou na Sión, věčné veselí jim bude věnčit hlavy, dojdou radosti a veselí, prchne starost a vzdychání. Neboť já, Hospodin, miluji právo, nenávidím loupež a nepravost. Věrně odměním jejich práci, uzavřu s nimi věčnou smlouvu. Jejich rod bude známý mezi pohany a jejich potomstvo uprostřed národů. Kdo je spatří, všichni uznají: „To je rod, jemuž Hospodin žehná!“ Radostí budu jásat v Hospodinu, má duše zaplesá v mém Bohu, neboť mi oblékl roucho spásy, oděl mě šatem spravedlnosti jako ženicha okrášleného věncem, jako nevěstu ozdobenou šperky. Jako země rodí rostlinstvo, jako zahrada dává vzejít setbě, tak Pán, Hospodin, dá vyrašit spravedlnosti a slávě před všemi národy.

ZPĚV PO PRVNÍM ČTENÍ**Žl 65 (64),10a.11c.13**

V milosti jsi zem navštívil a napojil, * tomu, co vyrašilo, jsi požehnal.

V. Pastviny na stepi mokvají vláhou, pahorky se ovíjejí radostí, * tomu, co vyrašilo.

Nebo:

Z první knihy Královské

18,19-21.36-39.41-45a

Eliáš se modlil na vrcholu Karmelu a nebe dalo déšť

Eliáš řekl králi Achabovi: „Ale nyní zařid', ať se ke mně shromáždí na horu Karmel celý Izrael a Bálovi proroci.“

Král Achab obeslal všechny syny Izraele a shromáždil proky na hoře Karmelu. Eliáš přistoupil ke všemu lidu a pravil: „Jak dlouho budete kulhat na dvě strany: Jestliže Hospodin je Bůh, jděte za ním, jestliže Bál, jděte za Bálem!“ Lid mu neodpověděl ani slovo.

V čas, kdy se přináší oběť, prorok Eliáš přistoupil a pravil: „Hospodine, Bože Abrahámův, Izákův a Izraelův, ať se dnes ukáže, že ty jsi Bůh v Izraeli, že já jsem tvůj služebník, že jsem

toto všechno učinil na tvé slovo. Vyslyš mě, Hospodine, vyslyš mě, ať tento lid pozná, že ty – Hospodin – jsi pravý Bůh, ty obrátíš jejich srdce!“

Hospodinův oheň spadl z nebe a sežehl celopal, dříví, kameny i zem a vysušil vodu, která byla v příkopě. Všechen lid to viděl, padl na svou tvář a volal: „Hospodin je pravý Bůh, Hospodin je pravý Bůh!“

Eliáš řekl Achabovi: „Vystup, jez a pij, neboť je slyšet šum velkého deště.“ Zatímco se Achab zdvihl k jídlu a pití, vystoupil Eliáš na vrchol Karmelu, sklonil se k zemi a položil tvář mezi kolena. Řekl svému služebníku: „Vystup a podívej se k moři!“ Vystoupil, podíval se a hlásil: „Nic není vidět.“ Eliáš řekl: „Vrať se sedmkrát.“ Když se vracel posedmé, řekl: „Hle, mráček jako mužská dlaň vystupuje z moře.“ Eliáš pravil: „Jdi a řekni Achabovi: Dej zapřáhnout do vozu a sjeď dolů, aby tě nezadržel déšť.“ Netrvalo dlouho a nebe se zatáhlo mraky, zdvihla se vichřice a spustil se prudký déšť.

ZPĚV PO PRVNÍM ČTENÍ

Srov. 2 Kron 7,16; Iz 35,2

Tebe jsem si vyvolil a posvětil, navěky budeš příbytkem mého jména, * po všechny dny budeš zalíbením mým očím i mému srdci.

V. Obdařím tě nádherou Libanonu, krásou Karmelu a Šaronu,
* po všechny.

DRUHÉ ČTENÍ ++

Ze spisu „Úvod do mystiky“
od ctihodného Michaela od svatého Augustina

(L. I, c. 18; ed. Antverpiae 1671, pp. 31-32)

Skrze Marii k Ježíši

Všem ještě musím doporučit hlubokou zbožnost, něžnou synovskou lásku k naší milované Matce, Panně Marii, jako vynikající a účinný prostředek ke zbožnému životu v Kristu: Zdravíme ji „Matko milosti, Matko milosrdenství“ a milost

a milosrdenství jsou ke zbožnému životu naprosto nutné. Ke komu bychom se utíkali větším právem, abychom dosáhli milosti a milosrdenství, než k Matce milosti, k Matce milosrdenství? Proto pravím s Apoštolem: *Přistupujme s důvěrou k trůnu milosti, abychom dosáhli milosrdenství a našli milost, kdykoli potřebujeme pomoci.*¹

Abychom však mohli s důvěrou přistupovat k tomuto trůnu a k Matce milosti, musíme získat její lásku. Kdo se tedy nazývají jejími služebníky, syny nebo bratry, musí se snažit žít tak, jak to vyžaduje jejich stav; musí vynakládat úsilí, aby se následováním její dokonalosti a vštípením si těch nejlepších vlastností připodobnili Ochránkyni tak svaté, Matce tak láskyhodné, Sestře tak dobrotivé. Kdokoli ji miluješ jako Matku, usiluj o její pokoru, čistotu, chudobu, poslušnost; následuj ji v lásce k Bohu a k bližnímu i v ostatních ctnostech.

Abys jí prokazoval náležitou lásku a úctu, navykej si toto: Když s tím smýšlením, jaké měl Kristus Ježíš, a ve spojení s jeho zásluhami denně obětuješ sebe a všechno, co máš, Nejvyšší Trojici, obětuj důsledně sebe i všechno své také naší láskyhodné Matce, spojen s jejím neposkvřeným početím, bezúhonným mateřstvím, neporušeným panenstvím a vznešenou svatostí. Jako děláš všechno podle slova Páně, dělej to i podle slova a ve jménu Panny Marie.

Zcela se jí svěř, přistupuj k ní jako k nejlepší učitelce, rad se s ní jako s pannou prozíravou, její svátky slav se zvláštní úctou a zbožností; zkrátka chovej se k ní jako dobrý syn a sám zakusíš, že ona je *matka krásného milování a svaté naděje*, v níž ti vyvěrá *všechna milost života a radosti*, v níž ti září *všechna naděje života a ctnosti.*² Nikdy ti nepřestane vyprošovat milosti potřebné k vytrvání v pravé zbožnosti, bude ti studnicí živé vody. V hodině smrti tě nenechá bez útěchy a připomene ti, že je tvou Sestrou, ba dokonce Matkou, aby ti v té chvíli bylo dobře a tvá duše aby žila díky její milosti. A tak, budeš-li žít zbožně v mariánské úctě a poslušnosti, zasloužíš si též, abys v Mariině lásce bezpečně, tiše a zbožně vydechl naposled a ona tě ve svém náručí šťastně donesla

do přístavu spásy; neboť tomu, kdo miluje Marii, bude v poslední hodině dobře.³

¹ Žid 4,16. ² Sir 24,24-25 (Vulg.). ³ Srov. Sir 1,13.

ZPĚV PO DRUHÉM ČTENÍ

Srov. Žl 34,12a; Iz 2,3; Sir 24,24-25 (Vulg.)

Pojďte, synové, a slyšte mě; pojdte, vystupme na Hospodinovu horu. * Kdo mě poslouchá, nebude zahanben.

V. Já jsem matka krásného milování a svaté naděje, u mne je všechna milost života a radosti. * Kdo mě.

Nebo:

Z akt papeže Pavla VI.

(Allocutio d. 10 Maii 1967; Allocutio d. 14 Sept. 1968; Allocutio d. 22 Iunii 1967. A.A.S., 59 [1967], 514-515; Analecta Ordinis Carmelitarum, 17 [1968], 217-218; A.A.S., 59 [1967], 779).

Blahoslavená, která jsi uvěřila

Blahoslavená Panna Maria měla bezpochyby zvláštní dar vnitřního světla, jak to odpovídalo její nevinnosti a jejímu poslání. Z evangelia je zřejmé, jakou jasnou znalostí božských věcí a prorockou intuicí byl obdařen její duch. Přesto však měla víru; onu víru, která se nezakládá na bezprostředním poznání, ale spíše na přijetí pravdy prostřednictvím zjeveného Božího slova. „I blahoslavená Panna,“ jak praví 2. vatikánský koncil, „šla cestou víry.“ A evangelium ukazuje její namáhavou a záslužnou cestu, když nám podává slova chvály, jež pronesla Alžběta, slova, která zjevují ducha a sílu Panny Marie: *Blahoslavená, která jsi uvěřila!*¹

Evangelium mluví o této nejpřednější ctnosti Mariině na každé stránce, kde sděluje, kdo Maria byla, co říkala a co dělala. Přivádí nás tak do školy jejího příkladu, abychom v jedinečném smýšlení Panny Marie, a tím v Kristově tajemství, které se v ní naplňovalo, stále nacházeli rysy příznačné pro ty, kdo touží zapojit se do božského záměru naší spásy řeholním zasvěcením. Těmito rysy a životními postoji jsou naslouchání, hledání, přijímání, oběť; stálý růst v rozjímání, očekávání a tázání,

vnitřní vyrovnanosti, klidné a svobodné jistotě v úsudku i v jednání a konečně trvalé prohlubování modlitby a společenství. Všechny tyto vlastnosti a postoje byly vlastní duši Mariině, která jediná byla milostiplná a obestřená Duchem svatým. Protože však byly proniknuty vírou, jsou nám blízké a můžeme je nejen obdivovat, nýbrž i napodobovat.

Obracíme se k vám, karmelitáni, veliká rodino, stále kvetoucí životem. Váš vnitřní život a vaše apoštolská horlivost září paprsky vycházejícími z neochvějné, důvěryplné a něžné mariánské zbožnosti. Především a nadevše žijte stále v důvěrném vnitřním společenství s Bohem.

Nejsvětější Panna ať vás upevňuje ve vašem karmelitánském povolání. Ať vám uchová smysl pro duchovní věci. Ať vám vyprosí dar svatého a strmého výstupu k poznání božských věcí a k nevýslovnému zakoušení temných nocí i dnů naplněných světlem. Ať vám vnuká touhu po svatosti a po eschatologickém svědectví o Božím království. Ať vám dopřeje, abyste svým bratrským životem dávali příklad církvi. A konečně ať vás jednou uvede do slávy Ježíše Krista, kterému již nyní chcete zasvětit celý svůj život.

¹ Lk 1,45.

ZPĚV PO DRUHÉM ČTENÍ

Srov. Jak 1,21; Lk 11,28.2,19

Buďte ve víře vnímaví pro to slovo, které může zachránit vaši duši. * Blahoslavení ti, kdo Boží slovo slyší a zachovávají.

V. Maria to všechno uchovávala ve svém srdci a rozvažovala o tom. * Blahoslavení.

Nebo:

Ze spisu „O patronátu Panny Marie“ od Arnolda Bostia

(De Patronatu et patrocinio Beatissimae Virginis Mariae in dicatum sibi Carmeli Ordinem, 1479, in: Speculum Carmelitanum, č. 1704; in: Boaga, Emanuele, Maria a Karmel, s. 89, KNA 2001).

Ty jsi má Sestra

Ty jsi má Sestra,
protože jsi zákonitá spoludědička Karmelu,
jsi Ta, která má po právu
zástup bratří;
nade všechnu naději a zásluhu
jsi mi byla pečlivou živitelkou;
snažně tě prosím, přijmi první dary tohoto bratra.

Tys chloubou Karmelu, jako jsou květiny chloubou pole,
neboť v tobě klíčí všemožné ctnosti.
Jako plodí zahrada trávu všeho druhu,
dávej mi stále, prosím tě, bohatství života.

Sestro, sněhobílé lilie tě obklopují,
sestupuj častěji do zahrady Karmelu.

Živ, Matko, nové karmelitány,
přitiskni je na svá ňadra, podobná hřebeni Karmelu!
Jsem ti povinen důstojnými díky, a budu to dělat;
Sestro, držíš mě ve své ochraně a tiskneš mě k sobě.
A tak se ti chci odvděčit.
Přijmi milostivě mé sliby, Matko láskyhodná.

ZPĚV PO DRUHÉM ČTENÍ**Pís 4,8-10**

Pojď se mnou z Libanonu, nevěsto má, se mnou z Libanonu
pojď. * Učarovala jsi mi, sestro má, nevěsto, učarovala jsi mi
jediným pohledem svých očí.

V. Oč krásnější je tvé laskání, sestro má, nevěsto, oč lepší je tvé
laskání než víno. * Učarovala.

Chvalozpěv Bože, tebe chválíme.

Závěrečná modlitba jako v ranních chválách.

Vigilie

Viz Kantika a evangelia pro vigilie, str. V-1 v dodatku.

Ranní chvály

HYMNUS+ (nápěv č. 4)

Maria Panno, voláš nás
na Karmel, horu milosti,
na stezku dokonalosti
vykročme, příhodný je čas.

Zde na vrcholu hory je
vše, co nás hřeje u srdce,
čím posílí se pravice,
zde Pán se v slávě zjevuje.

Kdo posud byli pustinou,
bujně se zazelenají,
proudy vod z nitra vydají
prameny z nich se vyřinou.

Jen věř, neboj se, nestrachuj,
kamkoliv Matka pohlédne,
noc promění se v poledne,
Maria chrání Karmel svůj.

Ty, v níž sám Bůh si zalíbil,
Snoubenko Ducha svatého,
pros za nás hříšné u Něho,
ať nemineme věčný cíl. Amen.

Nebo: (nápěv č. 4)

Ozdobo hory Karmelu,
ve znaku nosit smí náš řád
tvé jméno a tvou nádheru,
Matkou, Sestrou tě nazývat.

Darů hojnosti v přemíře,
přijímáš, dáváš v žití svém,
bratry i sestry ve víře
putovat učíš za Kristem.

Jít cestou víry v temnotách,
mít srdce, které miluje,
a stoupat s tebou na dosah
na vrchol, kterým Kristus je.

1. ant. Přitahuj nás, neposkvrněná Panno, poběžíme za tebou,
po vůni tvých mastí.

Žalmy a kantikum nedělní z 1. týdne.

2. ant. Buď zdráva, Maria, milostiplná, Pán s tebou, požehnaná jsi mezi ženami.

3. ant. Blahoslavená jsi, Panno Maria, neboť jsi porodila toho,
který tě stvořil, a navěky zůstáváš pannou.

KRÁTKÉ ČTENÍ

Iz 35,1-2

Zaraduje se vyprahlá step, jak lilie zajásá a vykvete poušť. Bujně vykvete, zajásá, zaplesá, zavýská. Bude obdařena nádhrou Libanonu, krásou Karmelu a Šaronu. Můj národ uvidí slávu Hospodina, vznešenost našeho Boha.

ZPĚV PO KRÁTKÉM ČTENÍ

O. Tvoji synové volali v dobách tísně k tobě, * tys je v nebi slyšela. Tvoji.

V. Slitovávala ses nad nimi a častokrát jim posílala zachránce, * tys je v nebi slyšela. Sláva Otci. Tvoji.

Antifona k Zachariášovu kantiku

Ježíš řekl své matce: Ženo, to je tvůj syn. Potom řekl učedníkovi: To je tvá matka. A od té chvíle si ji ten učedník vzal k sobě.

PROSBY

S vděčností oslavujme Krista Spasitele, prvorozeného z mnoha bratří, a volejme k němu:

Sláva tobě, Pane, žes nám daroval svou Matku!

Kriste Vykupiteli, tys uchránil blahoslavenou Pannu Marii ode vši poskvrny, aby byla tvým důstojným příbytkem,

— daruj nám, které jsi povolal k účasti na karmelitánském charismatu, chudobu ducha a čisté srdce.

Ježíši, jediné Slovo Otcovo, pronesené ve věčném mlčení a s láskou přijaté v lůně Panny,

— dopřej nám, kteří se snažíme žít podle Řehole, abychom podle Mariina vzoru uchovávali tvé slovo ve svém srdci.

Kriste Učiteli, tys dal všem, kdo tě hledají, blahoslavenou Pannu za vzor všech ctností,

— dej nám, kdo jsme přijali škapulíř, ať v sobě uprostřed světa neseme její obraz a napodobujeme její lásku ke všem lidem.

Ježíši, synu Marie, tys svěřil apoštolu Janovi svou Matku, aby si ji vzal k sobě,

— dopřej rodině Karmelu, ať stále žije v důvěrném společenství s ní.

Kriste, Snoubenče církve, tys seslal Marii a apoštolům oheň Ducha Svatého,

— uděl celému karmelitánskému řádu jednomyslnost a vytrvalost v modlitbě.

Otče náš.

ZÁVĚREČNÁ MODLITBA +

Bože, tys ozdobil karmelitánský řád vznešeným jménem blahoslavené Panny Marie, Rodičky tvého Syna; slavnostně si ji dnes připomínáme a prosíme tě: dej, ať pod její ochranou bezpečně dospějeme na tvou svatou horu, kterou je Kristus. Neboť on s tebou v jednotě Ducha svatého...

Nebo:

Prosíme tě, Bože, veď nás k dokonalejší modlitbě, abychom na přímluvu blahoslavené Panny Marie, Matky a Královny Karmelu, rozpoznávali veliké věci, které činíš celému světu, a spolu s ní velebili tvé jméno. Skrze tvého Syna...

Modlitba uprostřed dne

Žalmy z doplňovacího cyklu; případně-li slavnost na neděli, nedělní z 1. týdne.

Dopoledne

Ant. Tys Matka nadmíru obdivuhodná, Maria, chceme si tě připomínat navěky.

KRÁTKÉ ČTENÍ

Př 8,32-34

Nyní, synové, slyšte mě: Blaze těm, kdo dbají na mé cesty. Slyšte napomenutí a buďte moudří; nevyhýbejte se tomu! Blaze člověku, který mě poslouchá, bdí u mých dveří den ze dne a střeží veřeje mého vchodu.

V. Kdo mě nalezne, nalezne život,

O. a dojde spásy od Hospodina.

V poledne

Ant. Sjednám s nimi věčnou smlouvu, že jim nepřestanu prokazovat dobro.

KRÁTKÉ ČTENÍ

Srov. Sir 24,15-16 (Řec. 10b-12)

Na Siónu jsem obdržela sídlo. Našel mi příbytek ve městě, které si zamiloval, v Jeruzalémě vykonávám svou moc. V lidu plném slávy jsem zapustila kořeny, v Pánově údělu, v jeho dědictví.

V. Vzpomínka na mě je nad med sladší,

O. mít mě je nad plástev medu.

Odpoledne

Ant. Zalíbilo se mi hlásat jeho veliká znamení a jeho podivuhodné skutky.

KRÁTKÉ ČTENÍ

Sir 24,23-25 (Řec. 17-18)

Do vnady jsem vypučela jako réva, z mých květů vyrostly bohaté a skvělé plody. Já jsem matka krásného milování, bázně, poznání a svaté naděje. U mne je všechna milost života a radosti, u mne je všechna naděje života a ctnosti.

V. Shlédni z nebe a podívej se, pečuj o tuto révu,

O. ochraňuj, co tvá pravice zasadila.

Závěrečná modlitba jako v ranních chválách.

Druhé nešpory

Hymnus jako v prvních nešporách.

1. ant. Jsem služebnice Páně, ať se mi stane podle tvého slova.

Žalmy a kantikum ze společných textů o Panně Marii.

2. ant. Maria naslouchala Božímu slovu, uchovávala je v srdci a rozvažovala o něm.

3. ant. Apoštolové jednomyslně setrvali v modlitbě s Ježíšovou matkou Marií.

KRÁTKÉ ČTENÍ

Srov. Jud 13,18-20 (Vulg.)

Požehnaná jsi, dcero, od Pána, nejvyššího Boha, mezi všemi ženami na zemi! Neboť dnes tak zvelebil tvé jméno, že tvá chvála nevymizí z úst lidí. Budou pamatovat na moc Páně na věky, protože jsi kvůli úzkosti a strasti svého lidu nešetřila svého života, ale přispěla jsi lidu na pomoc, aby nezahynul před tváří našeho Boha.

ZPĚV PO KRÁTKÉM ČTENÍ

Iz 61,10

O. Radostí budu jásat v Hospodinu, * má duše zaplesá v mém Bohu. Radostí.

V. Neboť mi oblékl roucho spásy, oděl mě šatem spravedlnosti, * má duše zaplesá v mém Bohu. Sláva Otci. Radostí.

Antifona ke kantiku Panny Marie

Dnes slavíme Pannu Marii, ozdobu a Matku Karmelu.

Dnes si její milované děti připomínají její dobrodiní.

Dnes Hvězda mořská, znamená jisté naděje a útěchy, svítí svému lidu. Aleluja.

PROSBY

O slavnosti Matky Boží, naší Ochránkyně, Matky i Sestry, prosme s důvěrou Krista:

Skrze Marii, Matku Karmelu, prosíme tě, vyslyš nás.

Tys řekl: „Blahoslavení chudí v duchu, neboť jejich je nebeské království,“

— přitahuj nás, ať jako Maria nacházíme své bohatství jen v tobě.

Tys řekl: „Blahoslavení čistého srdce, neboť oni budou vidět Boha,“

— daruj nám vnímavost Mariinu, abychom mohli hledět na Otcovu tvář.

Tys řekl: „Blahoslavení, kdo neviděli, a přesto uvěřili,“

— dej, ať nocí víry procházíme s Marií a vždycky důvěřujeme ve tvou lásku k nám.

Tys řekl, že je třeba se stále modlit a neochabovat,

— nauč nás modlit se tak, abychom jako Maria vždy uchovávali tvé slovo ve svém srdci a jednali podle něho.

Tys řekl: „Nové přikázání vám dávám, abyste se navzájem milovali, jako jsem já miloval vás,“

— učiň, ať ve spojení s Marií sloužíme svým životem i smrtí ke spáse všech.

Tys řekl Janovi a spolu s ním i každému z nás: „To je tvá Matka,“

— dej, ať Marii s láskou přijmeme k sobě.

Tys řekl: „Chci, aby ti, které jsi mi dal, byli se mnou tam, kde jsem já,“

— prokaž všem zemřelým své milosrdenství, ať se radují spolu s Marií ve slávě Otcově.

Otče náš.

Závěrečná modlitba jako v ranních chválách.